

Komitet Pomocy Chorym

Kategorie: Instytucje

W wyniku złej sytuacji żywnościowej oraz likwidacji pewnych instytucji opieki społecznej w 1943 r. nie było w getcie uregulowanej opieki nad chorymi. Resorty i wydziały organizowały samopomoc i tworzyły tzw. Komitety Pomocy Chorym. Spośród załóg robotniczych lub spośród urzędników wybierano delegatów do tych komitetów, którzy stawiali sobie za zadanie udzielanie pomocy chorym bądź prowadzenie profilaktyki. Komitety te pracowały wzorowo w niektórych resortach. Środki gromadzono w następujący sposób: każdy z członków załogi zobowiązywał się dostarczyć drobny ułamek mąki i cukru ze swojej racji (przeważnie po 1 dkg). Zbierano także datki pieniężne. W niektórych resortach istniało prawdziwe opodatkowanie. Poza tym Prezes Rumkowski dawał pieniądze, czasami też żywność, a M. Kliger (Sonderkommando) żywość. W 1943 r. komitety organizowały loterie fantowe, aby zebrać pieniądze. Różne resorty przekazywały przedmioty ze swojej produkcji. Za te pieniądze kupowano potem przeważnie zastrzyki i lekarstwa, przede wszystkim tak bardzo popularny w getcie vigantol. Komitety płaciły wysokie ceny, co powodowało naturalnie czasowe podrożenie tych lekarstw. Poza tym komitety troszczyły się o pielęgnację pacjentów, kierując na zmianę ludzi do opieki. Dla obłożnie chorych pacjentów zorganizowano służbę dostarczającą zupy i racje żywnościowe.

W niektórych resortach robotnicy wzbraniali się przed współpracą z kierownictwem w ramach Komitetu. W tych przypadkach albo kierownictwo przekazywało całą organizację Komitetu robotnikom, przy czym samo troszczyło się tylko o zdobycie środków żywności itd, albo odwrotnie – samo przejmowało prowadzenie Komitetu.

Oskar Singer

Źródła

Encyklopedia, s. 118.

Tagi

administracja żydowska zdrowotność

Data aktualizacji: 16-03-2026

Data dodania: 03-08-2023